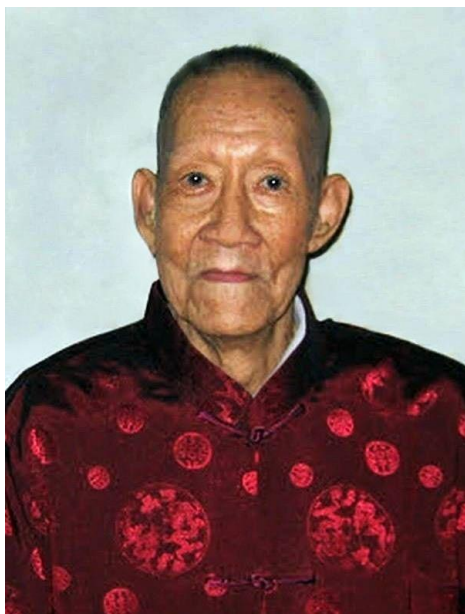

dr Janusz
Szymankiewicz

Kwok Fu Ving Tsun

Fot.1. Sifu Kwok Fu

Kwok Fu (1921–2011) pochodził z terenów Nanhai, które z czasem (w XX wieku) podzielono między stolicę prowincji Gungzhou (Kanton) i Foshan.

Nauczanie Ving Tsun kuen Yip Kai Man rozpoczął już w czasie pracy w policji w Foshanie ucząc niektórych podkomendnych, jednak oficjalnie przyjmuje się, że nastąpiło to dopiero w 1941 r. Wówczas zwróciło się do niego dwóch braci Chow Wing Yin i Chow Chang Yin. Posiadali manufaktury: przędzalnię bawełny i haftów. Starali się w tym czasie pozyskać Yip Mana do nauczania kung fu najmłodszego, trzeciego brata, Chow Kwong Yin (B. Judkins & J. Nielson 2015). Tego ostatniego wiele materiałów wymienia jednak nadal nie jako małoletniego brata, tylko jako syna Chow Wing Yina.

Yip Man zgodził się i początkowo uczył młodego człowieka w przędzalni Wing Yina, jednak postępy w nauce Ving Tsun wymagają stałej obecności równie zaawansowanego partnera, a najlepiej kilku. Dlatego w 1943 roku Yip Man przeniósł szkołę do zakładu przy sklepie drugiego brata (patrz zdjęcie 2), istniejącego do czasów współczesnych.

Fot.2. Sklep – miejsce usytuowania pierwszej szkoły Yip Kai Mana w Foshan, gdzie pobierali nauki pierwsi jego uczniowie w tym Kwok Fu.

Lun Gai był krewnym rodziny Chow i pracował w ich manufakturze. Dołączył do klasy Ving Tsun kuen wraz z Chan Gee Sun, Lui Pak Ying, Chow Sai Keung, Chan Sum i ostatecznie Tang So.

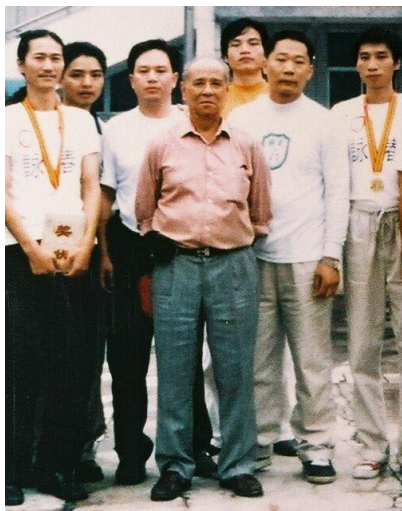
Fot.3. Kwok Wai Jarm – syn Kwok Fu pierwszy z prawej, obok autora Sipak Lun Gai. Foshan 1999 r.

Kwok Fu pracował jako młodszy sprzedawca w sklepie spożywczym (patrz zdjęcie budynku istniejącego również do czasów współczesnych) sąsiadującym z manufakturą haftu i sklepem Chowów. Przyjaźnił się też z Lun Gaiem. Wiedząc od niego o odbywających się obok zajęciach, w końcu w 1944 roku poprosił Yip Mana, aby przyjął go także jako ucznia, na co ten wyraził zgodę.

Kwok Fu był potem w Foshanie wraz z Lun Gaiem (1926-2014) jednym z dwóch aktywnych członków (w zależności od źródeł ośmio lub sześć osobowej) grupy uczniów z pierwszego pokolenia GM Yip, przed jego emigracją w 1949 roku do Macau, a potem Hong Kongu. Yip Man ze względu na specyficzny rodzaj nauki stylu w *kwoon* miał w tym okresie wahać się, czy zaakceptować tytuł „Sifu” i ostatecznie zamiast tego uczniowie zwracali się do niego Man Sok „Wujek Man”.

Metoda nauczania Yip Mana przy sklepie rodziny Chow miała ponoć obejmować naukę całego systemu przez okres zaledwie jednego roku. Program *chi sau* obejmował jedynie naukę układu *poon chi sau*. Ta informacja, powielana przez jego syna, jest sprzeczna z tym jak GM Yip Kai Man uczył Ving Tsun kuen w Hong Kongu, gdzie tylko na poznanie systemu na poziomie formy Siu Lim Tao poświęcano trzy lata praktyki.

Sposób i metoda nauczania Ving Tsun kuen przez Kwok Fu, podobnie jak jego brata kung fu Lun Gaia, różniły się od znanych obecnie wersji systemu, upowszechnianych przez szkoły mające swój rodowód już z Hong Kongu. Było tego kilka powodów.

Fot.4-5. U góry, GM Sum Nung (1925-2002), po jego lewej ręce Chen Junling, z którego archiwum pochodzi to zdjęcie. Po prawej stronie, czwarty z lewej Kwok Waizam (Wai Jarm). Hong Kong 2005 r.

Pierwszy i zasadniczy polegał na tym, że znali oni Ving Tsun kuen właściwy dla tongu Tientihui i jego fangów, ale w momencie opuszczania Foshanu przez Yip Kai Mana złożyli mu przysięgę, że nie będą publicznie nauczać tej wersji systemu. Tę informację przekazał mi osobiście Sipak Lun Gai w 2005 roku po naszym kolejnym spotkaniu seminaryjnym.

Rozwinęli więc własne metody. Nie tyle inne ruchy, ile oparte o inną koncepcję strategiczną i pryncypia systemowe. Na ich technikę miał poprzez Kwoka wpływ również Sum Nung (1925-2002) - uczeń Yuen Kay Shana (1889-1956). Na przykład przy uderzeniu pięścią zarówno Kwok jak i Lun, używali teraz nie dołu pionowej pięści, ale drugiego stawu palca wskazującego, przez co praca nadgarstka wykonywała ruch w przeciwnym kierunku niż w przekazie Yip Kai Mana.

W wydaniu szkoły syna Kwok Fu - Kwok Waizama (Wai Jarma) te ruchy i koncepcje ich użycia przybrały formę jeszcze bardziej odległą od zasadniczej wersji systemu (przypominają momentami bardziej walkę wzorowaną na pracy młotka niż uderzenie po prostej pięścią VT).

To było jedną z przyczyn już w XXI wieku konfliktu pomiędzy Sipak Lun Gaiem, a synem Kwok Fu. Tu jako ciekawostkę dla polskich entuzjastów tego systemu powiedzmy, że u syna Kwok Fu poznawał tę wersję Ving Tsun - K. Kernspecht.

Kolejnym problemem była tzw. Rewolucja Kulturalna w ChRL (1966-1976), kiedy to prześladowano tradycje narodowe, w tym ścigano mistrzów kung fu, a jego praktyka została zabroniona. Praktykowali w tym okresie zwykle w domu, czasami w parku Zhongshan lub świątyni Zu Miao.

Kwok Fu był jednym z tych, którzy bardzo ucierpieli z rąk tzw. Czerwonej Gwardii. Wielokrotnie ciężko pobity nie wrócił już potem do pełni sił i angażowania się w publiczne nauczanie kung fu. Niezależnie od tego, rodzina Kwok Fu jak i Lun Gaia stały się częścią przekazu Ving Tsun kuen z Foshan do czasów współczesnych.

